

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

V. J.

Cím:

Mi lesz veled, Városliget?

Forrás:

244
Délelőtt zárva tart a kis Vidámpark

(Hely)

Szépművészeti Múzeum

(Idő)

1962. jún. 7.

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

OSZTÁLYOZÁS

Tárgy

712.2.1

H

Városliget

Idő

"1962"

Személy

Helyszám

Ezer örömet, csodát, szórakozást, szépséget ígért és adott egy-másfél évtizede gyermekeinknek a Városliget. Amint elértük első fáit, bokrait, máris elbáméskodtunk, újra és újra megálltunk a fél lábú apóka fehér egere előtt, »aki« mindenkinék megjósolta a jövőjét, vihogtunk a gyorsfényképész szörnyalakjain, amelyeknek a mindenkori foto-alany adott fejet. És végakozva tapadt szemünk a kiáltozó árusok papírtrombitáira, fantasztikus formájú cukorkáira, a füttyölős és gyűrűs cukrokra, a színes léggömbökre, a hatalmas krumpliba tűzött forgókra... Miénk volt az egész Liget, az Ajtósi Dürer sörtől a Vajdahunyadig, a Vurstliig, az Angolparkig.

Szabad volt a foci, a fáramászás, remekül lehetett büjösckázní a bokrok vadonában és »hol az olló, komám-asszony«-t játszani a fák között. Milyen hatalmas is volt a »csikágói« srácoknak ez a paradicsoma!

S ma? Úgy tűnik, nagyon összezsugorodott, szinte minden évben kisebb lesz a Városliget.

Törvényszerű, hogy a hely, amit az ember gyermekkorában hatalmasnak, pompásnak vélt, felnőt szemmel kisebb, szegényesebb. De a Ligetnél ez a csalódás mélyebb, keserűbb, mert tényleg kisebb lett. És bizonyos értelemben, szegényesebb is.

Igaz, a felnőtteknek ma többet, szebbet ad, mint valaha. A gondozott parkrészeket sárgakavicsos sétányokkal, pázsítszönyegekkel, sok-sok vidám piros paddal, a Vajdahunyad történelmi helyeket és építészeti stílusokat idéző épületsorozatja, s benne a Mezőgazdasági Múzeum, a Művészeti Múzeum.

De a gyerekek! Ők mintha lassanként kiszorulnának a Városligetből. Egyre több drótkerítés, tilalomfa állja útjukat.

Az ipari vásár... Ha még néhány évig késik az új vá-

sárvaros felépítése, felfalja a gyerekek elől a Ligetet. Drótkerítései finom pókláhóként fojtogatják a Ligetnek ha nem is a legszebb, de legszabadabb részeit. Azokat, ahol ki lehetne tenni a figyelmeztető táblákat: »Fűre lépni — szabad«, »Kerékpározni — kötelező«, stb.

A nagyobbaknak viszonylag tágas »életterük« van, külön »focimező« áll rendelkezésükre. (A mező elnevezés ugyan enyhe túlzás, mert fű nincs itt, csak szürke por!) A kicsinyek azonban nem tudnak hová lenni. A három homokozós, hintás játszótér kevés. Ilyenkor, nyári vakáció idején telt ház van mindegyik játszótéren, a kis iskolások szállják meg a hintákat, a homokot. Az óvodásokat — öt-hat környékbéli óvodából hozzájuk ki naponta a Ligetbe a kicsiket — nincs hová vinni. Az éles kavicsokkal felszórt sétányokon játszanak. Labdázni nem lehet, mert hátha berepül a labda a fűbe s akkor kikapnak a parkórtól; homokozni nem lehet, mert homok nincs a parkos részekben;

Az Allatkert, a Vidámpark, a Széchenyi-strand — a régi. Illetve egészen más, jobb, szebb, mint régen. S van már kis Vidámpark is. Csak az a kár, hogy délelőtt zárva tartják. Vajon miért? Amikor ott jártunk, több papa és mama küszködött zokogó gyermekével, de hiába csitították őket, hiába magyarázták szegénykének, hogy nincs mit tenni, itt csak fél egy után van »hivatal« a gyerekek hüppögve érveltek: »De hiszen vakáció van!«

...Ezer örömet, csodát, szórakozást, szépséget adhatna a Városliget gyerekeinknek, ha...

Tudjuk, hogy az ipari vásár áthelyezésének távlati terve megvan, s a tanács is sokat foglalkozik a Városliget kisebb-nagyobb »szépséghibáival«. Budapest e szép parkjának sorsa azonban gyorsabb intézkedést, helyszíni szemlék és tervek kidolgozását követeli meg — hogy ismét gyermekparadicsommá válhassék a Városliget!

K. J.